

ישראל, עד שיבא הבקר ויאיר להם הקדוש ברוך הוא ויעבר שלטונם, ועל זה כי על ה' החיק היה בידו ותשש כחו, שהרי עבר היללה. ועל זה יעקב החזק בונראה דיווקנו קדוקנו של עשו, אבל לא כל בך בגלי, ואז הוודה לו על הרכבות.

מה כתוב אחריו זה? (שם לא) כי על בן ראיית פניך בראת פני אליהם ותראני. שראה באותם הפנים של עשו כרמות שגראה לו סמאל ממש, שהרי בכל מקום שאדם נקשר, בך גראים פניו. ואתם קדושים עלוניכם, שכינה עמכם, פניכם פאותם הפנים שלה, אשريكם! אמר, אם בךך הוו קייתי הולך עמכם, קיימי יושב עמכם. בעת שאתם לדריכם ואני לדרך, אفرد מכם בדרכי תורה. פתח ואמר, (זהלים ככו) שיר המעלות לשלה מאם ה' לא יבנה ביתו שוא עמלו בוניו בו אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. וכי שלמה אמר התשבחת אז בשכנה את בית המקדש? לא בך, שהרי דוד המלך אמר לו בשביב שלמה בנו, כספאה נתן אצלו ואמר לו על שלמה שהוא יבנה את בית המקדש. ואחר בך דוד המלך הראה לשלה בנו את דיוון בית המקדש. בין שראה דוד את דיוון בית המקדש וככל תקינו, אמר שירה על שלמה בנו, ואמר אם ה' לא יבנה בית וגו'.

דבר אחר שיר המעלות לשלה - לא פלך שהשלום שלו. ושירה זו היא שירה ותשבחת על כל שאר נשירה, ושירה זו על כל כלן. אם ה' לא יבנה בית - שראה דוד המלך את כל אוותם שבעת העומדים שועומדים שורות שורות עליהם שעומדים על כל מלכא, כל אינון עמודין

ומצלות חייבא שלטה עליו דישראל, עד דיתתי צפרא וננהיר לוון קדשא בריך הוא, ויתעבר שלטניתון, ועל דא כי על ה' השחר, דחיק ה'ה בידיה, ותשש חיליה, דהא אתעבר ליליא ועל דא אתתקף יעקב בית, וחמא דיווקניה בדיווקנא דעשוי, אבל לא באתגלאיא כל בך. וכדין אודי ליה על ברקאנ.

מה כתיב לבר, (בראשית לא) כי על בן ראיית פניך בראות פני אליהם ותראני. דחמא באינון אנפין דעשו בדיווקנא דאתחזי ליה סמא"ל ממש, דהא בכל אחר דבר נש אתק'ש, ה' כי אתחזי באנפוי. ואתון קדיישי עליונין שכינפה בהדריכו, ואנפין דלכון באינון אנפין דילה, זבאיין אהון. אמר אי ארחה חדא הוינא אזייל בהדריכו, הוינא יתבי עמכוון, השטא דאתון לאארחיכו, ואנא לאארחי, אתפרש מניכו במילוי (דף קס"ד ע"א) דאוריתא.

פתח ואמר (זהלים ככו) שיר המעלות לשלה אם יי' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יי' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. וכי שלמה אמר תושבחתא דא כד בנה כי מקדשא. לאו ה' כי, דהא דוד מלכא אמר ליה בגין שלמה מלכא בריה, כד אתה נתן לגביה, ואמר ליה על שלמה דאייה יבני כי מקדשא. ולבתר דוד מלכא אחזי לשלה בריה דיווקנא דברי מקדשא. ביןון דחמא דוד דיווקנא דברי מקדשא. וכל תקינו, אמר שירתא על שלמה בריה, ואמר אם יי' לא יבנה בית וגו'.

דבר אחר שיר המעלות לשלה, למלכא דשלמה דיליה. והאי שירתא אייה שירתא ותשבחתא על כל שאר שירתא, ושירתא חדא סלקא על כל הילאו. אם יי' לא יבנה בית, דחמא דוד מלכא, כל אינון עמודין